

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4334/22
13.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужица АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Петковић, адвокат из Смедерева, Омладинска 2, локал 6, против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Костић, адвокат из Смедерева, Милоша Великог 2/2, ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву – Судске јединице у Ковину П 1097/12 од 12.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву – Судске јединице у Ковину П 1097/12 од 12.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првим ставом изреке побијане пресуде, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац власник породичне стамбене зграде површине 86 м² у основи, постојећој на кп.број ..., површине 0.86 ари и власник катастарске парцеле ..., површине 0,86 ари КО ..., као и тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац власник дела катастарске парцеле ... КО ... која је укупне површине 16,63 ара и то дела површине 3,32 ара у означеним мерама и границама, као и тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац власник дела катастарске парцеле ... КО ... која је укупне површине 6,71 ари и то дела површине 2,03 ара у означеним мерама и границама, што би тужени били дужни да признају и трпе да тужилац на основу исте пресуде своје право својине на предметним непокретностима упише по земљишним и другим јавним књигама. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове поступка у износу од 94.500,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11...18/20), тужилац је првостепену пресуду побијао у целисти. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Испитујући правилност побијане пресуде сагласно овлашћењима прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку, другостепени суд је оценио да је жалба тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности сходно члану 386 став 3 истог закона, а жалбом се неосновано указује да иста има недостатака због којих се не може испитати будући да је њена изрека јасна и непротивречна, а у њеном образложењу су дати јасни и потпуни разлози о битним чињеницама који су у складу са садржином изведених доказа, тако да није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, Општинска скупштина Смедерево је дана 24.11.1965. године, издала потврду да су испуњени услови изградње стамбене зграде на парцели број ... КО ... за коју је пријаву поднео сада покојни ЂЂ - отац тужиоца. Отац тужиоца је у периоду од 1965. до 1966. године завршио изградњу породичне стамбене зграде – куће, али не само на својој катастарској парцели број ... КО ..., већ и на делу катастарске парцеле број ... КО... у власништву сада покојних родитеља тужених – ЕЕ и ЖЖ, што следи из записника Републичког геодетског завода - Комисије за излагање података о непокретностима и правима на њима за КО ... од 4.6.1998. године. Сада покојни ЂЂ је као земљиште које служи за употебу наведене куће користио и део катастарске парцеле број ..., стари број и део катастарске парцеле ... стари број, обе КО ...

Према налазу и мишљењу вештака геодетске струке произлази да катастарска парцела број ... КО ... - новог премера, одговара делу катастарске парцеле број ... старог премера (81 м²) и малим делом (5 м²) катастарској парцели број ... старог премера, те да новоформирана парцела број ... представља парцелу – објекат, и то кућу у којој живи тужилац, а који се састоји од приземља и спрата површине 86 м². Објекат – парцела број ... само делом од 5 м² лежи на катастарској парцели број ... новог премера (а која одговара делу катастарске парцеле ... старог премера). Фактичко стање објеката са терасама износи 102 м² у основи. Катастарска парцела број ... по катастру има површину 86 м², а тераса и степениште од 16 м² леже на катастарској парцели број ..., што одговара укупној површини куће од 102 м². Тужилац на терену од комплекса држи укупно 6,16 ари и то у следећим мерама и границама: опис полази од тачке број 317 која представља тромеђу кп.бр. ..., ... и ... и иде у правцу југоистока у дужини од 2,63 м до тачке 932, наставља у истом смеру у дужини од 9,10 м до тачке 305 у којој скреће на југозапад у дужини од 4,65 м до тачке број 5, наставља у истом смеру у дужини од 7,34 м до тачке број 11, продужава у истом смеру у дужини од 5,92 м до тачке број 9 у којој наставља према тачки 316 у дужини од 15,53 м, наставља у истом смеру у дужини од 18,66 м до тачке 310, креће на северозапад у дужини од 4,33 м до тачке број 200, продужава у истом смеру у дужини од 6,78 м до тачке 304 у којој скреће на североисток

и иде у дужини од 7,12 м до тачке 303, продужава у истом смеру у дужини од 1,87 м до детаљне тачке 12, наставља у истом смеру у дужини од 10,84 м до детаљне тачке број 4, наставља у истом правцу у дужини од 11,10 м до тачке 923, наставља у истом правцу у дужини од 6,16 м до детаљне тачке 933, продужава у истом правцу у дужини од 302 м до тачке 317, где се и завршава (наведена површина, мере и границе односе се само на катастарске парцеле број ... и ... и не обухватају део катастарске парцеле број ... чији део тужилац такође држи на терену). На лицу места тужилац држи и објекат под бројем 3 са парцеле број ..., а туженима су од комплекса остале целе парцеле број ..., ..., ..., ... и по део парцеле број ... и део парцеле број ... са објектом број 1 на истој, делом објекта број 2 на истој (део објекта број 2 је порушен), док је објекат број 4 срушен у целости.

Према препису листа непокретности број ... КО ... од 1.6.2011. године, као власници катастарске парцеле број ... (парцела – објекат, целом површином заузета породичном стамбеном зградом) у површини од 86 м² уписани су сада покојни ЕЕ и ЖЖ (правни претходници тужених) на земљишту са по 405/860 идеалних делова, а тужилац и његов брат непарничар 33 на по 25/860 идеалних делова, док су на објекту – породичној стамбеној згради која има одобрење за градњу (на име правног претходника тужиоца) уписани су правни претходници тужених ЕЕ и ЖЖ са по 1/2 идеална дела, као држаоци, док је у Г листу уписано да за објекат није издата употребна дозвола. Према препису листа непокретности број ... КО ... од 1.6.2011. године, катастарска парцела број ... од 16 ари и 63 м² са породичном стамбеном зградом и три помоћне зграде и парцела број ... од 6 ари и 71 м², уписане су као приватна својина сада покојних ЕЕ и ЖЖ (правни претходници тужених) са по 1/2 идеална дела, а у листу Г је уписано да су сви објекти изграђени без дозволе.

Отац тужених - сада покојни ЕЕ је својом имовином располагао за живота и то предметним парцелама ..., ... и ... КО ... - уговором о поклону од 19.3.2007. године у корист туженог ББ, а који је био основ да се решењем РГЗ – СКН Смедерево од 21.4.2012. године у листу непокретности број ... КО ... изврши упис туженог ББ као носиоца права својине са делом поседа од 1/2 идеалног дела, поред осталих на кат.парц. ..., ..., ..., ..., ..., на објектима – згради 1, 2, 3 и 4 на кат.парцели број ..., а у листу непокретности број ... КО ..., као носилац права својине са делом поседа од 405/860 на катастарској парцели број ... и као држалац са делом поседа 1/2 на породичној стамбеној згради изграђеној на кат.парцели број ...

Правноснажним решењем Општинског суда у Смедереву О број 703/93 од 13.12.1993. године, расправљена је заоставштина сада покојног ЂЂ, преминулог дана 3.10.1993. године, коју између осталог чини и парцела ... по старом премеру која је предмет ове парнице и за наследнике су оглашени синови оставиоца – тужилац АА и непарничар 33, оба на по 1/2 идеална дела.

Према исказима тужиоца и сведока 33, произлази да су исти извршили фактичку деобу имовине коју су наследили иза оца ЂЂ и да је по тој деоби тужилац власник предметне куће коју је изградио ЂЂ 1965-1966 године, али ова фактичка деоба није спороведена у јавној књизи непокретности, односно у листу непокретности број ... КО ... Кућа сада покојног ЂЂ је била изграђена у облику слова Г, без купатила, а тужилац је 1980. године извршио грађевинске радове на истој, тако што је изградио спрат и ставио кров, доградио купатило, па је кућа тиме добила четвртасти облик.

Током 2014. године тужилац је на предметној кући адаптирао терасу и степениште. Правни претходници тужених нису су противили изградњи куће коју је сада покојни ЋЋ сазидао 1965. године, нити су се противили када је тужилац 1980. године исту кућу адаптирао и дозиђивао.

Правноснажним решењем Основног суда у Смедереву О број 1111/12 од 28.6.2012. године, расправљена је заоставштина иза покојне ЖЖ, преминуле дана 5.2.2003. године и на заоставштини коју између осталог чини катастарска парцела број ... од 86 м² са породичном стамбеном зградом са 1/2 идеална дела на згради и 405/860 идеалних делова на земљишту, уписане у листу непокретности број ... КО ..., као и кат. Парц. ... од 16 ари и 63 м² са породичном стамбеном зградом и три помоћне зграде и парцели број ... од 6 ари и 71 м², обе уписане у листу непокретности број ... КО ..., оглашени су ВВ, ГГ, ДД и ББ, сви са по 1/4 идеална дела (наведено решење није спроведено у јавној књизи непокретности).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредбе члана 211 Закона о парничном поступку одбио као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се утврди да је тужилац искључиви власник на непокретностима на катастарској парцели број ... КО ... и на њој изграђеног објекта, будући да тужбеним захтевом нису обухваћени сви сувласници на истој, јер је тужилац пропустио да као туженог означи и ЗЗ који је у листу непокретности број ... КО ... уписан као сувласник наведено парцеле са 25/860 идеалних делова. Како су сада постојећу кућу на наведеној парцели ..., која је такође предмет тужбеног захтева, а коју је изградио сада покојни ЋЋ, исту су као ванкњижно власништво наследили тужилац и његов брат ЗЗ, па је и због тога поред тужених и он морао бити обухваћен захтевом у делу којим тужилац тражи власништво на кући. Извршена фактичка деоба наслеђене имовине иза покојног ЋЋ између тужиоца и његовог брата ЗЗ, с обзиром да о томе није сачињен уговор или нека друга исправа, те да се ЗЗ у катастру води као сувласник, без утицаја је на закључак да је тужбом морао и он бити обухваћен у односу на захтев за искључиво власништво на парцели број ... и објекту који се на истој налази. Закључак је првостепеног суда да би стицању својине од стране тужиоца на катастарској парцели број ... КО ... било места сходно одредби члана 24 Закона о основама својинско правних односа, али то није могуће због непотпуне процесне заједнице, због чега је тужбени захтев у том делу и одбијен.

Тужбени захтев у преосталом делу – којим је тражено искључиво право својине тужиоца на реалном делу кат.парц. бр. ... и ..., обе КО ..., у означеним мерама и границама ближе наведеним у изреци, одбијен је стога што се према ставу првостепеног суда одредба члана 24 Закона о основама својинскоправних односа (стицање својине грађењем на туђем земљишту) не може применити, јер се тужилац на катастарској парцели бр. ... КО ... налази у поседу само помоћног објекта број 3, а грађењем помоћног објекта на туђој парцели се не може стећи право својине, док на парцели број ... уопште нема објеката. Такође, тужилац коначно опредељеним тужбеним захтевом није тражио да се утврди да је власник дела катастарских парцела ... и ... обе КО ..., у мерама и границама како их је приказао вештак геодетске струке, већ у другим мерама и границама са почетним тачкама и правцима пружања који исти вештак није исказао, нити у основном, нити у свом допунском налазу, а суд не располаже стручним знањем да оцени да ли је тужилац мере и границе тражених

делова наведених парцела исказао у тужбеном захтеву на прописан и законит начин. Осим наведеног, чак и да је тужилац пружио такве доказе, став је првостепеног суда да тужилац не може са успехом остварити право својине на деловима парцела број ... и ... обе КО ..., без истовременог утврђивања његовог права својине на парцели број ... и објекту који се на истој налази, јер се ради о јединственој грађевинској целини, објекту и земљишту које служи за употребу истог, па је тужилац требало да предложи формирање такве засебне катастарске парцеле која би била предмет тужбеног захтева, што исти није учинио.

Према оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку дао разлоге које у целости прихвата и другостепени суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права и погрешно утврђеном чињеничном стању код оцене првостепеног суда о недостатку потпуне пасивне легитимације, указивањем да су тужбом обухваћени сви носиоци права сусвојине на кући постојећој на катастарској парцели бр. ... КО ... и земљишту на истој, уз образложење да тужени нису спорили да су они једини сувласници.

Према одредби члана 13 став 1 Закона о основама својинскоправних односа (“Службени глист СФРЈ” бр. 6/80 и 36/90 и “Службени лист СРЈ” бр. 29/96 и “Службени гласник РС” бр. 115/2005) више лица имају право сусвојине на неподељеној ствари када је део сваког од њих одређен сразмерно према целини (идеални део). То значи да је идеални део део права на ствари, за разлику од реалног дела који је део саме ствари. Зато сваки сувласник има идеални део на свакој честици заједничке ствари, а у односу на трећа лица која истичу својинска права према сувласничкој ствари сви сувласници се налазе у материјалноправној и процесноправној заједници, као носиоци једног неподељеног права својине. Такође, код захтева једног од сувласника да је он искључиви власник сувласничке непокретности, сви сувласници морају учествовати у спору, јер се таквим захтевом у потпуности спори њихово право сусвојине.

Одредбом члана 205 став 1 тачка 1 Закона о парничном поступку прописано је да више лица могу једном тужбом да туже, односно да буду тужени (супарничари) ако су у погледу предмета спора у правној заједници или ако њихова права, односно обавезе проистичу из истог чињеничног и правног основа, а чланом 210 истог закона, прописано је да ако се по закону или због природе правног односа спор може решити само на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари), они се сматрају као једна парнична странка, тако да се кад поједини супарничари пропусте неку парничну радњу, дејство парничних радњи које су извршили други супарничари односе и на оне који те радње нису предузели. Чланом 211 Закона о парничном поступку прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа (став 1), а ако сва лица из става 1 овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев (став 2), о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности (став 3).

У конкретном случају, тужбеним захтевом тражено је утврђење права својине са уделом од 1/1 на катастарској парцели бр. ... КО ... – на непокретности на којој су у катастру непокретности као сувласници на земљишту на коме се налази предметна кућа уписани сада покојни правни претходници тужених - ЕЕ и ЖЖ са по 405/860 идеалних делова, а непарничар ЗЗ и тужилац са по 25/860 идеалних делова, а тужбом нису обухваћени сви наведени сувласници, односно у парници не учествује ЗЗ. Следом наведеног, због природе сусвојине, а имајући у виду да тужилац тужбеним захтевом тражи да је он искључиви носилац права својине на непокретностима у сувласничкој заједници, задире се и у право својине непарничара ЗЗ, због чега је нужно да и он буде обухваћен тужбом, као нужни и јединствени супарничар. Потпуна пасивна легитимација у споровима о праву својине на непокретностима у сусвојини постоји само у случају када су тужбом обухваћени сви носиоци права сусвојине, јер имају положај нужних супарничара, с обзиром да се спор може решити само на једнак начин према свим уписаним лицима, односно као у конкретном случају према правним следбеницима преминулих титулара права сусвојине (тужени). Све речено од посебног је значаја и стога што тужилац тужбом тражи утврђење права својине како би се у катастру уписао као власник, а који захтев не може бити разматран без учешћа уписаних носилаца права сусвојине, који морају трпети промену власника на непокретности у случају успеха тужиоца у спору. Код наведеног, без утицаја је и навод жалбе да непарничар ЗЗ није сувласник на објекту који се налази на катастарској парцели бр. ... КО ..., с обзиром на то да је, као што је већ наведено, непарничар ЗЗ сувласник на земљишту на коме се предметна кућа налази и заузима целокупну парцелу, дакле, сувласник је на земљишту под зградом, па је тужбом морао и он бити обухваћен, као јединствени супарничар, а како то тужилац није учинио, правилно је првостепени суд закључио да на страни тужених постоји непотпуна пасивна легитимација, због чега је правилно као неоснован одбио тужбени захтев у наведеном делу.

Неосновано се жалбом тужиоца указује и на погрешну примену материјалног права приликом доношења одлуке о захтеву тужиоца у односу на катастарске парцеле број ... и ... КО ...

Према одредби члана 21 Закона о основама својинскоправних односа по самом закону право својине се стиче стварањем нове ствари, спајањем, мешањем, грађењем на туђем земљишту, одвајањем плодова, одржањем, стицањем својине од невласника, окупацијом и у другим случајевима одређеним законом.

Члан 24 Закона о основама својинскоправних односа прописује да лице које може да изгради зграду или другу грађевину (грађевински објекат) на земљишту на које други има право својине (градитељ) стиче право својине и на земљишту на коме је изграђен грађевински објекат, као и на земљиште које је неопходно за редовну употребу тог грађевинског објекта, ако није знало нити је могло знати да гради на туђем земљишту, а власник земљишта је знао за изградњу и није се одмах успротивио (став 1). У случају из става 1. овог члана власник земљишта има право да за време од три године од дана сазнања за завршену изградњу, али најкасније у време од десет година од завршене изградње, тражи да му градитељ накнади вредност земљишта у висини његове прометне цене у време доношења судске одлуке (став 2).

Одредбом члана 25 Закона о основним својинско правним односима прописано је, између осталог, да ако је градитељ знао да гради на туђем земљишту или ако то није знао, а власник се томе одмах супротставио, власник земљишта може тражити да му припадне право својине на грађевински објект или да градитељ поруши грађевински објект и врати земљиште у првобитно стање или да му градитељ исплати прометну цену земљишта (став 1). У случајевима из става 1. овог члана власник земљишта има право и на накнаду штете (став 2). Ако власник земљишта захтева да му припадне право својине на грађевинском објекту, дужан је надокнадити градитељу вредност објекта у висини просечне грађевинске цене објекта у месту у коме се налази у време доношења судске одлуке (став 3). Право избора из става 1. овог члана власник земљишта може остварити најкасније у року од 3 године од дана завршетка изградње грађевинског објекта, а да по протеку овог рока власник може захтевати исплату прометне цене земљишта (став 4).

Члан 26 истог закона прописује да ако је градитељ савестан, а власник земљишта није знао за изградњу, у случају кад грађевински објекат вреди знатно више од земљишта, грађевински објекат заједно са земљиштем припада градитељу, а он за земљиште дугује власнику накнаду по прометној цени земљишта (став 1). Ако је вредност земљишта знатно већа, суд ће на захтев власника земљишта грађевински објекат досудити њему и обавезати га да градитељу накнади грађевинску вредност објекта у висини просечне грађевинске цене објекта у месту у коме се налази. Овај захтев власник може поднети у року од три године од дана завршетка изградње грађевинског објекта (став 2). Ако је градитељ савестан а власник земљишта није знао за изградњу, у случају када су вредност грађевинског објекта и вредност земљишта приближно једнаке, суд ће грађевински објекат, односно грађевински објекат и земљиште, досудити власнику земљишта или градитељу, водећи рачуна о њиховим потребама, а нарочито о њиховим стамбеним приликама (став 3). Власнику земљишта, односно градитељу, припада накнада за земљиште, односно грађевински објекат, по одредби става 1. овог члана (став 4).

Према цитираним одредбама Закона о основама својинскоправних односа грађење на туђем земљишту доводи до спајања грађевине и земљишта на коме је грађевина подигнута у јединствену непокретност која постаје објект нових својинских и тражбених права за чије се остварење цени савесност градитеља – да ли је знао или могао знати да гради на туђем земљишту, као и понашање/савесност власника земљишта – да ли је знао за градњу и да ли се градњи одмах успротивио. Својина на изграђеном објекту и на земљишту које служи за његову редовну употребу се стиче на оригинаран начин, а не преносом са једног на другог титулара права својине, дакле по самом закону изградњом објекта, а не пресудом која има само декларативни карактер.

У конкретном случају, утврђено је да је правни претходник тужиоца саградио предметну кућу на катастарској парцели бр. ... КО ..., која је била у својини правних претходника тужених, да су власници за градњу знали и да се истој нису противили, па је правилан закључак првостепеног суда да би у случају постојања потпуне пасивне легитимације тужилац могао стећи право својине на земљишту. Међутим, како се о искључивом праву својине на предметној кући саграђеној на туђем земљишту не може расправљати у одсуству свих сувласника земљишта, то се ни о праву на земљишту потребном за редовну употребу тако стечене куће не може расправљати, а да се

претходно не разреши спор о праву својине на непокретности изграђеној на туђем земљишту. Цитирана одредба закона недвосмислено упућује на јединство непокретности изграђене на туђем земљишту и то како земљишта под зградом, тако и земљишта потребног за њену редовну употребу. Следом наведеног, и поред тога што су тужбом обухваћени сви сувласници непокретности – катастарских парцела ... и ... КО ..., на чије делове тужилац претендује као на земљиште потребно за редовну употребу изграђеног објекта, то у одсуству нужног услова - да је тужилац власник куће изграђене на туђем, то се о праву својине на земљишту за редовну употребу исте не може одлучивати, како је то правилно закључио и првостепени суд.

Без утицаја су и жалбени наводи којима се указује да је током првостепеног поступка поуздано утврђено да тужилац држи у поседу делове катастарских парцела ... и ... КО ..., које су предмет тужбеног захтева, када се има у виду да током првостепеног поступка није утврђена битна чињеница – да ли управо наведени делови катастарских парцела ... и ... представљају земљиште неопходно за редовну употребу куће саграђене на туђем земљишту на катастарској парцели ..., све у КО ..., будући да сходно цитираним одредбама закона, градитељ стиче право својине на земљишту потребном за редовну употребу, а не на земљишту које држи у поседу. Као што је већ речено, савесност градитеља од утицаја је само на право власника земљишта на накнаду, будући да и несавесни градитељ, под условима прописаним одредбом члана 25 и 26 Закона о својинскоправним односима, може стећи право својине на земљишту потребном за редовну употребу.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредаба члана 153 и 154 Закона о парничном поступку, а исти су одмерени у свему у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важећој у време пресуђења, сразмерно вредности предмета спора.

Приликом доношења одлуке, другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе али их посебно не образлаже јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

На основу изложеног, сходно члану 390 у вези члана 387 став 1 тачка 2 и члану 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужилац није успео у жалбеном поступку, то је сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку као неоснован одбијен његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

